

Sygn. akt IV U 972/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2016 r. w S.

odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 czerwca 2015 r. Nr (...) i z dnia 31 lipca 2015 r. (...)

w sprawie S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżone decyzje i ustala S. P. prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2015 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz ubezpieczonego S. P. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 972/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu S. P. prawa do emerytury w wieku obniżonym. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, iż ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999 r. okresu 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. ZUS uznał, iż ubezpieczony nie przepracował żadnego okresu w wyżej wymienionych warunkach, gdyż nie przedstawił on stosownego świadectwa pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył S. P.. Wskazał, iż przepracował łącznie ponad 15 lat w warunkach szczególnych, będąc zatrudnionym w byłym Zakładzie (...) w S. Oddział Budowlano-Montażowy w Ł. od 11 lutego 1974 r. do 31 stycznia 1978 r., w byłym (...) Zakładzie (...) -Montażowy w M., od 1 lutego 1978 r. do 31 grudnia 1990 r., w Budowlano-Usługowo-Produkcyjnej Spółdzielni Pracy w M. od 1 stycznia 1991 r. do 15 października 1991 r., w Przedsiębiorstwie (...) od 3 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1996 r. oraz w Firmie Usługowo-Handlowej (...) E. C. od 12 maja 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. (odwołanie k. 1-2 akt sprawy IV U 972/15).

Decyzją z dnia 31 lipca 2015 r. (...) Oddział w S. odmówił S. P. prawa do emerytury w wieku obniżonym, gdyż ubezpieczony udowodnił na dzień 1 stycznia 1999 r. jedynie 13 lat i 6 miesięcy pracy w warunkach szczególnych. Powyższe ZUS ustalił na podstawie dwóch świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych, które zostały wydane w dniu 13 lipca 2015 r.

Od decyzji tej odwołanie złożył S. P.. Wskazał, iż fakt wykonywania przez niego pracy w warunkach szczególnych mogą potwierdzić świadkowie (odwołanie k. 1 akt sprawy IV U 1079/15).

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wnosił o ich oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonych decyzjach (odpowiedzi na odwołania k.11-12 akt sprawy IV U 972/15 oraz k. 2-3 akt sprawy IV U 1079/15).

Sąd Okręgowy w Siedlcach postanowił połączyć sprawę IV U 972/15 oraz IV U 1079/15 celem łącznego prowadzenia i orzekania (wyciąg z protokołu rozprawy k. 31 akt sprawy IV U 972/15).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. P., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 8 czerwca 2015 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w którym wskazał, iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku na dochody budżetu państwa (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów ZUS ustalił, iż S. P. posiada, po uzupełniającym zaliczeniu pracy na roli, staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, gdyż nie przedstawił on stosownego świadectwa pracy.

Na tej podstawie ZUS wydał w dniu 18 czerwca 2015 r. decyzję, w której odmówił przyznania S. P. prawa do emerytury (k. 20 a. e.).

Następnie, ubezpieczony przedłożył wydane w dniu 13 lipca 2015 r. przez Budowlano-Uslugowo-Produkcyjną Spółdzielnię Pracy w M. świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych (k. 21 i 23 a. e.). W dokumentach tych wskazano, iż ubezpieczony wykonywał w okresie od 1 lutego 1978 r. do 31 lipca 1991 r. stale i w pełnym wymiarze prace zaliczane go kategorii robót wodno-kanalizacyjnych oraz budowy rurociągów w głębokich wykopach, tj. wymienionych w wykazie A, dziale V pod poz. 1 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Jednocześnie, podmiot ten w dniu 13 lipca 2015 r. wydał zaświadczenie, w którym podał, że jest następcą prawnym (...) Zakładu (...) -Montażowego w M. (zaświadczenie k. 22 a. e.).

Wobec powyższego, ZUS przyjął, iż zaliczając powyższy okres S. P. legitymuje się okresem 13 lat i 6 miesięcy pracy w warunkach szczególnych. Decyzją z dnia 31 lipca 2015 r. ZUS uchylił decyzję z dnia 18 czerwca 2015 r. w części dotyczącej stażu pracy w szczególnych warunkach i ponownie odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (decyzja k. 25 a. e.).

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że od 11 lutego 1974 r. do 31 stycznia 1978 r. ubezpieczony był zatrudniony jako monter instalacji sanitarnych w Zakładzie (...) w S. Oddziale Budowlano-Montażowym w Ł.. S. P. świadczył pracę w wykopach o głębokości ok. 2 metrów, gdzie zajmował się układaniem rur. Ubezpieczony pracował m. in. na budowie przy ul. (...) w S. oraz w G., S. i w W.. W czasie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, ubezpieczony w okresie od 22 kwietnia 1975 r. do 4 kwietnia 1977 r. odbył zasadniczą służbę wojskową.

S. P. był zatrudniony w pełnym wymiarze na stanowisku montera instalacji sanitarnych w okresie od 3 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1996 r. w Przedsiębiorstwie (...) oraz od 12 maja 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. w Firmie Usługowo-Handlowej (...) E. C.. W czasie tego zatrudnienia ubezpieczony zajmował się montażem rur w wykopach o głębokości do 2 metrów. Do jego zadań należało składanie rur, ich wyrównywanie oraz przykrywanie piaskiem i gliną. Całkowitym zasypaniem wykopu zajmował się operator koparki. Roboty te prowadzone były w miejscowościach położonych w pobliżu S., m. in. w G., W., K., B..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego k. 45v-46, zeznania świadków P. C. k. 35v, Z. G. k. 35v, K. K. k. 36, R. K. k. 36, W. B. k. 45-45v, świadectwo pracy wydane przez Zakład (...) w S. k. 9 akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego, poświadczoną za zgodność z oryginałem kserokopię książeczki wojskowej k. 13 akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego oraz k. 6-10v, świadectwo pracy wydane przez (...) E. C. k. 55 akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego, dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...), w tym m. in. umowy o pracę z dnia 3 kwietnia 1995 r., 30 września 1995 r., 2 stycznia 1996 r., świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 1996 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Z kolei w art. 27 ust. 1 pkt 2 przywołanej ustawy wskazano, iż okres składkowy i nieskładkowy powinien dla mężczyzn wynieść co najmniej 25 lat. W art. 184 ust. 2 tej ustawy przewidziano, iż emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43) określono, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Paragraf 4 pkt 1 i 3 wymienionego wyżej rozporządzenia stanowi, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sporną okolicznością w przedmiotowej sprawie było to, czy na dzień 1 stycznia 1999 r. S. P. legitymował się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ostatecznie zdaniem ZUS, ubezpieczony przepracował w warunkach szczególnych 13 lat i 6 miesięcy.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego daje podstawy do stwierdzenia, iż ubezpieczony przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach.

Do pracy bowiem tej kategorii zaliczyć należy zatrudnienie ubezpieczonego na stanowisku monter instalacji sanitarnych w Przedsiębiorstwie (...) oraz w Firmie Usługowo- Handlowej (...) E. C. w okresach od 3 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1996 r. oraz od 12 maja 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. (3 lata, 4 miesiące i 15 dni). Powyższe wynika z zeznań ubezpieczonego oraz zatrudnionych w podobnym okresie w tych samych przedsiębiorstwach świadków P. C. i Z. G.. Zeznania te są logiczne i zasługują na wiarę. Relacja wymienionych osób koresponduje z treścią zgromadzonych w aktach osobowych dokumentów, w tym świadectwa pracy i umów o pracę. W tym czasie ubezpieczony pracował przy instalacji wodociągów i przyłączy, tj. zajmował się układaniem rur w wykopach o głębokości do 2 metrów. A zatem uznać należy, iż wykopy, w których świadczył pracę ubezpieczony, były głębokie. Roboty te prowadzone były w miejscowościach położonych w pobliżu S., m. in. w G., W., K., B.. Pracę tę ubezpieczony świadczył stale i w pełnym wymiarze. Stąd też zatrudnienie to należy zakwalifikować jako wymienioną w wykazie A, dziale V pod poz. 1 (roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach) stanowiącą załącznik do wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Uszczegółowienie powyższego wykazu zostało zawarte w zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie

wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach W tym akcie prawnym w wykazie A dziale V poz. 1 pkt 6 wskazano na stanowisko montera instalacji sanitarnych.

Po zsumowaniu powyższego okresu z czasem uznanym przez ZUS stwierdzić należy, iż ubezpieczony legitymuje się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż do pracy w warunkach szczególnych może być również uznane zatrudnienie S. P. w Zakładzie (...) w S. Oddziale Budowlano-Montażowym w Ł. od 11 lutego 1974 r. do 31 stycznia 1978 r. na stanowisku montera instalacji sanitarnych. Także podczas tej pracy ubezpieczony zajmował się układaniem rur w wykopach o głębokości ok. 2 metrów. Świadczą o tym dowody z wiarygodnych, spójnych oraz logicznych zeznań ubezpieczonego oraz świadków K. K., R. K. i W. B.. Osoby te są naocznymi świadkami pracy wykonywanej przez S. P.. Jako okres pracy w warunkach szczególnych powinien być również zaliczony ubezpieczonemu czas odbywania zasadniczej służby wojskowej od 22 kwietnia 1975 r. do 4 kwietnia 1977 r. Zarówno bowiem przed pobycem w wojsku, jak i po powrocie ze służby, ubezpieczony wykonywał tę samą pracę montera instalacji sanitarnych. Podstawę prawną tego zaliczenia stanowi art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 Nr 44 poz. 220 ze zm.) w brzmieniu wówczas obowiązującym.

Tym samym, S. P. spełnił wszystkie warunki, wyrażone w przywołanych wyżej przepisach, by być uprawnionym do pobierania emerytury w wieku obniżonym, począwszy od 1 czerwca 2015 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek o przyznanie spornego prawa.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078) oraz w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.